

ΧΡΟΝΙΑ ΤΥΦΛΩΣΙΣ

Θά έλεγετε να χρεωκοπήση τελείως ή Χριστιανική ιδεολογία, θά έλεγετε να ξεληφθούσιν όρισιμώς τά ανθρωποκρατικά ιδανικά από τον κόσμον, θά έλεγετε ο άνθρωπος να μη λέγεται πλέον άνθρωπος, να έχει πνευματική ύπόστασις κατωτέρα του κτήνους—διότι και μεταξύ των κτηνών υπάρχει το αίσθημα της αλληλεγγύης—ιά να μη έξεγερθή ή συνείδησις του χριστιανικού κόσμου κατά των άποκαλυφθεισών τουρκικών θηριωδιών.

Και έξεγερθή όστις ο χριστιανικός κόσμος, πρωτοστατούσης της Άγγλιας. Και άπερασίωθη ή άποστολή αναγκαιών έπιτροπών προς εξακριβωσιν των καταγγελθέντων.

Ένε λυσιπρόν εν τοιούτοις διεν έση μοίρα ετέθη και ή Ελλάς, και παρομοία έπιτροπή θά άποσταλή και εις τά υπό του Έλληνικού στρατού κατεχόμενα εδάφη προς εξακριβωσιν των υπό του Κεραλάτου παρατεθεισών απειλητικών.

Έστο. Άς γίνη και τούτο, και οι ή δικαιοσύνη έπέβαλε να μη έξετασθούσιν μόνον τά σημερινά γεγονότα και να μη ζητηθή να εξαχθούν συμπεράσματα μόνον εξ αυτών. Έπρεπε τά έξετασθή ή γενική ψυχολογία της τουρκικής φυλής, έπιμαρτυρούσης έπι της Εξόφλησις παντοίας τάς πυρός και αιόθρου. Έπρεπε να έξετασθούσιν ο λόγοι και αι άναγκα ένενα των οποίων εξαντιώθησαν υπό των Τούρκων εκατομμύρια δόκιμα χριστιανικών ύπάξεων. Και όχι μόνον χριστιανικών άλλα και μουσουλμάνων ακήνη, εις τυχόν άντιειχθέντο εις εις του Σακί και του σύστημα, εις εις των Νεοτούρκων την πολιτική έπιμαρτυρίαν.

Αι σημερινά μακρογυγία των Τούρκων είναι μόνον παροβλήματα προς προγενοτάτας. Αποκρινόμενον μόνον αυται δι ο Τούρκοι είναι λαός άδύνατος. Και άπολυταρχικοί και συγκατασκευασμένοι, και υπό αοιδήσιν πολιτικών καθιστώσων, είναι θηριώδεις την ψυχήν και ή σφαγή και το αίμα και ή εξολόθρευσις και των άλλωφύλων και των όμοφυλών των άποτελεί σύμβολον της θρησκείας αυτων.

Και κατά της θρησκευτικής ταύτης ψυχροσυνείδητος του Τουρκισμού οικαιώς έξεγείρεται ή ανθρωπότης.

Άλλ' ή έξεγείρεσι της φοράς ταύτην δδον να είναι οριστική. Πρέπει να ενκριώσθων άπασι διά παντός οι όδόντες του ειδήροφότερατος του όποιού έπι της γης παρξείσ ούδεν άλλο ειμή τον

δεδροχον και την εξόντων σημαίνει. Είς άλλην εποχήν, διε άνομή του συμφέρον και ο έγωισμός και ή έκμετάλλευσις δέν άπετέλουσιν, όπως σημερον, το σύμβολον της ύπαρξείσ των ένδων, παρομοία άφύπνισις της χριστιανικής συνείδησός θά άπετέλει την άφρητηρίαν νέας σταυροφορίας.

Σήμερον, εδνευχώς ίσως, δέν υπάρχει ανάγκη τοιαύτης ενεργείας. Το τουρκικόν θρησκον άποταίρε από τους πόδας του Έλληνος τοσολιά, και δέν χρειάζεται ειμή ήθικη έκτοχουσις αυτου και άφοσι έλευθέρων των χείρων του διά να το άποκινή.

Η παρατηρούμένη μεταβολή των αίσθημάτων της Άγγλιας και εν μέρει και των άλλων χριστιανικών λαών της Εξόφλησις και Άμερικησ τοιοούτων η προσιονίζετα.

Και δέν χρειάζεται ειμή κατάλληλος και έπισημία ενεργεία της Έλληνικής Κυβερνήσεως, όπως έπιτευχθή ένθουσιωδής μεταστροφή της κοινήσ γνώμησ του πεπολιτισμένου κόσμου κατά της Τουρκίας και ύπερ της άπολυτωφώσεως του χριστιανισμού από τον επάροχον και θεοσυτηή ζυγόν του Τούρκου.

Αυσιυχώς οι κακή τη μοίρα διεπόμενες τάς τύχας της Ελλάδος δέν θέλουσιν να άνεληφθούσιν την αλήθειαν ταύτην και ήρξαντο διακηρύττειν ότι των όργάνων των δι μόνη και πάλιν ή Ελλάς θά λύση το πρόβλημα τούτο.

Η έπί εν και ήμιοι ετος διεξαγωγή του αγώνος υπό το όπλον του μετανοημεριανόν καθιστώσων πνεύμα της μορφοδός ενεργείας και τά εξ αυτης προκινώμενα άποτελεσματα δέν έσοφρονισα τάς μετανοημεριανός κυβερνήσεως και τον άληθινά τας γνώμασ αυτων ετόπον.

Διά μίαν άκόμη φοράν διακηρύττει ο κυβερνητικός τύπος ότι ή άοισ του άικρασιατικού ζητήματος είναι κυρίως στρατιωτικόν έργο. Το δίκλων ματικόν θεωρείται και πάλιν δευτερετον.

Έρ' όσον δέν δυστυχώς εξακολουθεί έπιμαρτυρία άκόμη τοιαύτη τυφλωσις παρά τω κυβερνητικω στρατοπέδω, έφ' όσον τά εκ της περιφρονησε της δίκλωνματικής σημασίας παθήματα του προσώπου παρελθόντος δέν γίνονται μαθήματα, φοβούμεθα πολύ δι και ή παρουσάζομένη εκταίρια της μεταστροφής της κοινήσ γνώμησ λόγω των Κεραλάτων θηριωδιών θά άπολωσθή έπι ματαφ.

πρόδοτα και οι άλλοι θανατωμένοι. Πρέπει να κατανοηθή ότι οι μιν δέν έργάζονται και θροσοδομούν διά να έκνεώσουν την Μικράν Ασίαν και οι δέν δι δέν έργάζονται ύπερ του Βενιζελισμού. Πρέπει οι εν τη Άσχη να άνεληφθούσιν ότι το μέτωπον ένε ανάγκη άνδρών και ούκ άν άν άν οι παράγοντες εις άφθονοι υεταξύ του Έλληνισμού και άρκαι να θελήσουσ διά να τους έχουν.

— Η άρμογή της ενεργείας
Πρότα τίλος να θεωρηθή ως ζήτημα άπερατής άνάγκης δι ο Έλληνικοί πληθυσμοί της κατεχόμενης ζώνης άρτίλων να είναι πασιπλοί και έτοιμοι να συντρέξουν εν άσωνα ενω οι Τουρκοί πληθυσμοί πρέπει να άρτίλων τελέως. Έπειδή το ζήτημα τούτο και ή μεγιστη σημασία του δέν έχουν, ως πληροφρονημα, κατανοηθή από την Έλληνικήν Αρμιοστέαν της Μ. Ασίας, ή όποία προφήτα μάλλον τά θιναίνεσ περιπόλας οι όποια θά ήθύναν να προκινώσιν όσον εκ του έξολοθισμύ των Έλλήνων όσον και εκ του άρτίλων των Τούρκων, ή Κυβέρνησις όφείλει να σκεφθή σοβαρώ, δι ή άσφαλεία του εν έκστρατα στρατού είναι της άρμιοστέας του Άρχιστρατήγου και όχι του πολιτικού Άρχηγού και δι ή άσφαλεία αυτή εν τούτ πεδίωσ των μεχόν είναι ή suprema lex.

ΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

Το α' έθνος εδημοσίωσεν την κακή ένδιαφρόνησαν άντιπόθεσιν: Λονδίνο, Μάιος. —Ο κ. Βενιζέλος άφικόμενος ένταύθα έτιμη μεριλον τιμών παρ' όλον των φίλων του μεταξύ του άνοχόρου πολιτικού κόσμου της Άγγλιας. Έργε συνομιλίασ μακροτάτας μετα τον κ. Λούδ Τζούτς, Μακλάφου, Κοφών και Τσάμπερλαν.

Φυσικά ούδεν άνεκωσώδη εκ των συντομιών τούτων. Πάντως ο κ. Βενιζέλος δέν άπέκρινεν, δι αι έπισημίας του δέν ύπηρξεν άποκαθαρσισμός. Και εις γενικήν τινα συνομιλίασ προς έπιφανείς Έλλήνας ειπε:

— Δέν πρέπει να άπελθώμεθα διά την πατρίδα μας. Και εις έχομην πάντοτε διά όμας μας ότι το από του 1911 μέχρι του 1920 έθνεμώς γραντώθη την συμπαθείαν της Άγγλιας προς την Ελλάδα.

Είς άγνοώδεις ερωτήσεσ των έπιφανών Έλλήνων του Λονδίνου, σχετικώς με τάς άποφάσεις των άποφρονησών εκ της πολιτικής, ο κ. Βενιζέλος ειπε:

— Αι άποφάσεις μου είναι όριστική. Έκ' ούδεν λόγος δια άναμυχά εις την ένεργον πολιτικήν. Έρχομαι τον ένθουσιωσμον μου και ειμαι πάντοτε βροαλικήσ από την Ήν Νοεμβρίου. Αλλά βεβαίως δέν θά έπελθω το καλήκον μου, ως πάλιν, δέν εις κρίσιμον στιγμήν του έθνοσ ήρονητην έπι φεραμένον χρονικόν διάστημα να ύπηρετήσω και πρως ό, τι δύναμαι διά την χώραν ήμων. Μη μέχρη τούδε τούτο δέν προσεπίθωσιν παντοίας άπο των εκλογών να πρώτω; Είθε όπως ή πατρίς να σωθή και άνευ έμοι!

— Η εσωτερική άνόρθωσις
Είς άλλας γενικώτερας συνομιλίαισ του ο κ. Βενιζέλος εδήλωσεν ότι πρώτοπον έργον της Ελλάδος μετά την ειρήνην, πρέπει να εις ή εσωτερική άνόρθωσις.

— Πρέπει εις τάς έπιμαρτυρή ή άνάπλασιν των όρισμοισ λατρωθών. Και πρέπει πρό παντός να μετανοηθώσθη το παλαγγαχόν και έπιμαρτυρόν σύστημα. Απο το σχετικόν άρτίλα ή άμνη ή ή παρική ενός λαού. Έάν τον έπισημώς εις την Ελλάδα, ό άμαρτωσ, την έργασίαν μου εις τον οκοπόν τούτο.

Και άλλας όμας εκ Παρισίων ειδήσεσ αι συζητήσεσ μεταξύ του φιλελευθέρου Τύπου περί δήθεν έπιβητισμού του κ. Βενιζέλου εις τά εσωτερικά του Κομμουνισμύ του Φιλελευθέρων κατά των σφάδρα αυτών, πλέον ή άλλοτε άπερασίωσεν όσον έμμενική εν την άποφύση του, περί όριστικής άποφρονησεσ από της πολιτικής.

Ο κ. Βενζέλος, κατ' αθηναϊκώτερας πληροφρονησ, όμιλών τελευταίως εν στενω κύκλω έξέφρονησ την έκκλησίην του διά την έλαφροσίν μεθ' ήσ φίλοισ του τινέσ νομίζον ότι θιναίνεσ να όρθώσιν Φιλελευθέρων, άποδίδόντες εις αυτον λόγους ή προθέσεσ, ό δέν έμα όδόν την ελασότην ιδέαν.

Ο κ. Πρόδρομος Ελεψήθ έπίσης έπέμυ περιεοσώσιν διά, καθ' ήν στιγμήν αυτός βροβησι κατ' έπιμαρτυρίαν και μετά της υγαλίω έργεσ ταυτηρημησ αήθησ όσιν άπεφρονησ της άμνησ; του Κομμουνισμύ του Φιλελευθέρων, εβροβισίαν άνφρονησ, διατεθειμένω να ποτείσουν

τάς προμήθεσ να έλεμψή ήδη, πρός διακονισμύσιν κατά των έννα ή των άλλων τρώπων της γενικής πολιτικής, εσωτερικής και έξωτερικής, του Κομμουνισμύ των Φιλελευθέρων, ίδιος δε της εσωτερικής. Όσον μάλοτα άφορτά την εσωτερικήν πολιτικήν, ο κ. Βενιζέλος δέν δύναται να έχη εκ' αυτης ούδε άπλην καν γνώμην, άφοψ, μαρών άν της Ελλάδος, δέν δύναται να έχη να σκεχτεί όποσ κρίνη την εσωτερικήν κατάστασιν εν Ελλάδα, και την πολιτικήν ήν δέν ν' άπολυθώσιν οι Φιλελευθέρων.

Ο κ. Βενιζέλος έξέφρονησ εν τάς την έκείθα, δι ο φίλοι του, όστινες ύπέπεσαν ήδη εις το έν λόγω σφάμα, δέν θά θέλουν να έπαναβήσιν τούτο, καλόν τούτοσ; δι ο το όνόματίσ των τας ίδιασ των προθέσεσ και έπιθυμίας.

Ο κ. Βενιζέλος εις το συνέδριον των Συνδέσμων της Κοινωνίας

Παρίσιον, 23.—Είς Πρίον συνήδα χθεές εις πρότην συνεδρίασιν το Συνδριον των Συνδέσμων της Κοινωνίας των Εθνών εις το όποτον άναπροσέπειται 15 έννη. Έξεφρονηθησ δ' άφορτά λόγους έπι της διεθνούς καταστάσεως. Ο Γάλλος άναπροσέπος έτόνησ ότι ή σπητή της άνθρωπότητος έργαστα άποκαστικώς εις την πλήρη όμοφρονησ όλων των άνθρώπων, έξίσησ εν τούταισ τάς άφρονησές διαχωρίσ; πρός ές μέλιων των ήρωταμένων διαφρών.

Ο κ. Μέρντορφ έτόνησ την έπιθυμία της Γερμανίας όπως συναγαθή εις την άνασκήοτην της Εβροσής.

Η Όμοσπονδία των Συνδέσμων της Κοινωνίας των Εθνών διεβρίσεν έπισημώτεσ τηλεγράφημασ προς τον κ. Βενιζέλο, καίωθα αυτων να μετασχημώσιν έργασίαν αυτης.

Ο κ. Βενιζέλος, δεχθείς την πρόκλησιν έπρόκατο ν' άναχωρησ χθεές. Έν τούταισ την τελευταίαν στιγμήν άπεφρονησ ν' μη έπιμαρτυρήσ το ταξιδιον τούτο.

ΑΙ ΔΙΟΘΕΝ ΚΟΡΙΣΤΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠ. ΣΥΝΕΝΟΗΣΕΩΣ ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΗΣ ΑΓΚΥΡΑΣ & ΒΑΛΑΡΟΣ

Από Κεραλάς σημά; διεδόθη δι α πισταίμενός της Άγκυρας ήμας όσησ διαπραγματείας εν Ρώμη μετα Έλλήνων ύπουργών, προς έκταυρον άσ' εθ θέσεσ συνενοήσεσ μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας. Τας πληροφρονησ αιτάς διεφρασαν ήδη ή Έπισημη Κυβέρνησις. Έκ καλήκοντος εν τούταισ έδομεισ εις το Έλληνικόν κοινόν τάς σχετικώς ειδήσεσ, τάς όποιασ άνεγαμον ή Πατρις της Κομμουνισμύσ όργανος της Έλληνικής Αρμιοστέας, έχρουσ ως έξής:

— Κατ' άσφαλείσ πληροφρονησ εκ Κεραλάς ηγγίσε οι συζητήσεσ αι διεκορησείσ μεταξύ του ειδικού άποσταλτήσ της Κυβερνήσεως Άγρίωσ και των Έλλήνων ύπουργών εν Ρώμη περί διαγορησείσ ειρηνητικώσ διαπραγματείας άπ' εθ θέσεσ άνευ της μεσολοβήσεσ τρίτων κατέληξαν εις καλά άποτελεσματα. Ως εκ τούτ ο άποσταλτήσ άνεχώρησ την 13/26 Μαΐ ο εν Ρώμησ καθιστώμενος εις Άγκυραν όποιον άνομιείασ περί τά τέλη της εβρομιάδωσ. Έν τη Έθνοσυνέλευσ Άγρίωσ, εν τη όποια έγένετο συζήτησις έπι του ζητήματος τούτου, οι φιλοπόλομοι βροβητικόν όμιλώνσ κατά της διεξαγωγής τούτου διαπραγματείας. Οι πλείστοι ήμιοι τον πληροφρονησ εν έκταυρον την στίαν ταύτην της Κυβερνήσεσ, δι ο διά του τρώπου τούτου θά έπέλθη ταχύτερα και συμφερεφόνησ λύσις μεταξύ των άνδρωφρώνών. Κατά τας όπείσ πάντοτε πληροφρονησ ή Κεραλική Κυβέρνησις διετύπωσεν ως έξής, τούτ όστιν τούσ όποιοσ έπέλασ δι θά άποδεχθή ή Έλληνική Κυβέρνησις:

1) Έκκένωσις υπό των Έλλήνων του βλακίου Σμύρνης και άπόδοσις αυτου εις τούτ Τούρκωσ. Παροχή έγγυσησ εις μέρουσ των Τούρκων παρ της άσφαλείας ζωής και περιουσίας των Έλληνικών πληθυσμών του βλακίου Σμύρνης, καθορισθησμένησ κατά τάς διαπραγματείας μεταξύ των Τούρκων και Έλλήνων πληροφρονησών.

2) Τροποποίησις των συνόρων εν Θεσσαλίησ εσφοσίλων της Κοσταντινουπόλεωσ, προσιουσις της Τουρ-ιασ και έδρασ του Χαϊφάτου του Μουσουλμάνωσ κόσμου. Το ζήτημα τούτο άσ' εκ και της Αδριανουπόλεωσ θα συζητηθή κατά τάς διαπραγματείας διαπραγματείας. Και εις τούτ εν Θεσσίη Έλλήνας θά χορηγηθώσιν αι άντα έγγυσησ και μετά αι άντα διακρίματα άντα θά δοθώσιν εις τούτ εν τω βλακίω Σμύρνης τοιοούτων.

3) Πρός όραν της έλθούσισ της άφρονησ μεταξύ Ελλάδος και Τουρ-

κίας και άποκατάστασιν όμιλών σέβασιν μεταξύ των δύο Κράτων, συμφορησ, δεκαεταίεσ σύμφωνιασ προς εξακριβωσιν διά του τρώπου τούτου της ειρήν; και ήσυχίας εις άφρονησ τά Κράτη.

4) Διεξαγωγή διαπραγματείαςσ περί άμοιβής; άνταλλάγησ κτηνισμύσιν.

5) Η Κεραλική Κυβέρνησις παροταίται των πολιτικών άποφρονησώνσ και των διαταγών διά την άκοσώδησιν των εκ του πολέμου κατεχοφρονησώνσ όμιλώνσ ήμασ διά ήν εν τω μέλωσ, θα ήρτίλων άπ' όραν τα δεκρίματα των Έλλήνων των κατοικώστων εν Μικρά Άσία.

Άπ' έτερον έπαρτίλωσται εις την Κεραλικήν Κυβέρνησιν το δικαίωμα να προκήνη την άποφρονησιν άνακομίσων τινών εις τούτ εν Ελλάδα Μουσουλμάνωσ και έζηει ότω; ήρτίλων ταύτα άπ' όραν, και ήν...

[Το τον διεγορηθή υπό της εν Κοσταντινουπόλει Συμφορησ Άγορησ και άνομιείαν συνεσο; τι περιελαμβάνει].

Και οι Έλληνικοί Δεσμοί

Παρίσιον 23.—Ο εν Κεραλάς άνταποκρητις της Εβρομιάσ του Σακίωσ βροβησι εις τηλεγράφημασ τον δι έλασ προσώδωσ θά άρχισον άσ' εθ θέσεσ διαπραγματείας ειρήνησ μεταξύ Αθηνών και Άγρίωσ.

Ο άναποκρητις πληροφρονησται προς τούταισ δι ο όροι τούσ; όποιοσ προταίται ή Έλληνική Κυβέρνησις εις οι άπόλυτοι.

Σύμφωνις συμφωνίας; δι ή τά δύο κράτη όκορησίνεσ να μη έπιτεθώσιν έναντιον άλλήλων έπι χρονικόν διάστημα 15 έτών.

Ανάδοσις της άπάσεωσ του ζήτηματις της Αδριανουπόλεωσ; εις Αυστριακόν συνενοησίν εις μετρή την Ανατολικήν Ασιασ την ειρήνησ.

Η Έλληνική Κυβέρνησις δεχεται να έκνεώσιν την Μικράν Ασίαν.

Ο κ. Τριανταφυλλίδης έδέχθη άντιπροσώπουσ του Κεραλά

Παρίσιον, 23.—Έπισημώσ άναφρονησ εν Κεραλάς; έπιβητισμύσ, κατά τρώπον καταγορησισμύσ την ένασιν άπ' εθ θέσεσ συνενοήσεσ μεταξύ Ελλάδος και Άγρίωσ και την ειπίσημωσ της ειρήνησ. Κατά τας; άποφρονησ της Ελλάδος και Τουρκίας, άποφρονησ εν Κοσταντινουπόλει α Αποστολτήσ της Ελλάδος κ. Τριανταφυλλίδης έδέχθη την έπιμαρτυρίαν δια Κεραλάς πληροφρονησώνσ μεθ' όν συνομιλήσεν έπι του δυνατού της συνενοήσεσ; μεταξύ των έπιμαρτυρών. Δέν είναι γροσόν δέν ει Τούρκοσ πληροφρονησ έργον και έπίσημον ιδιόκτητον, πάλιν όμοσ; ενε έξερκοφρονησ άποφρονησ όρι ή προσημωσία όφείλεται εις την Άγκυραν. Έπίσησ δέν εις γροσόν εν τη πρότη αυτη συνενοήσιν συνετέλεισεν εις την έξέυεσιν εδάφοσ προς συνενοήσιν.

Λονδίνο, 23.—Τηλεγράφοσιν εκ Βροσσελώς όσι ή άνακομίσωσ του ύπουργου των Έβρομιάσ, δι ή γίνεται άποδοτική ή άγγλική πρότασις περί συμμετοχής της Αμερικησ εις τας άναφρονησ διά τας εν Ανατολή άφρονησ, ποιεί τας, εν πρώτοις, μιναν τον εσχατόν άντικατομίσον του Άγγλου πρεσβευτού, ήρτίλων την 15 και 19 Μαΐου (ν. ή).

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΘΑ ΜΕΤΑΣΧΕ ΤΩΝ ΑΝΑΚΡΙΣΕΩΝ

Λονδίνο, 23.—Τηλεγράφοσιν εκ Βροσσελώς όσι ή άνακομίσωσ του ύπουργου των Έβρομιάσ, δι ή γίνεται άποδοτική ή άγγλική πρότασις περί συμμετοχής της Αμερικησ εις τας άναφρονησ διά τας εν Ανατολή άφρονησ, ποιεί τας, εν πρώτοις, μιναν τον εσχατόν άντικατομίσον του Άγγλου πρεσβευτού, ήρτίλων την 15 και 19 Μαΐου (ν. ή).

Διά της πρώτης διακομίσωσ της άγγλικής Κυβερνήσεσ έζητα από την Αμερικανικήν να συμμετοχήσ τον άναφρονησόν διά τούτ έκτοπομώσιν των χριστιανών και άλλας συμφρονησ άφρονησ.

Διά της δευτέρας άγγλικής διακομίσωσασ έπιμαρτυρήσ αι κίνουσ έλλητικόν έντιμωσιν.

Η άμικραλική Κυβέρνησις εν τη άπατήσ της βροβησι δι ή κατάστασιν των χριστιανών μουσουλμάνων εν Τουρκία έπρόκασται εις άρτίλωσ βροβησιν την συμπαθείαν του άμικρατικού λαού και άκόμη δι έπιμαρτυρήσ ζωρα άρτίλωσ δι την προκομίσωσ του έργου των φιλοληθρωπικών ιδρυματων εν Τουρκία.

Περατορησ τούτασ δι να διακομίσωσιν άπ' άπ' όραν από μακρόν γροχόν οι Αμερικανικοί πολιτά, ως και οι έπισημοί άλλων άνθρώπων εν Τουρκία, παρφοφρονησιν συνενοήσ; τά δε συμφορησ αυτων έδέχθησ εν κίνουσ.

Η Μερική Βροβησι συνεσο; αλλοποτησ από τον Ήρωμην Πολιτισμύσ, δι ο λόγους άνθρωπισμύσ, ο Πρόδρομος Χρόνης εις προέμωσ και διαορήσ ένα ή περισσοτέρας άμικρατικώσ; προς συμμετοχήσ εις τας προσημωμίας άμικρατικώσ ενεργείας.

Αι Ήνωσ. Πολιτείασ προταίνον εν συ-

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ κ. ΦΡΑΝΤΖΕΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΒΡΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

— Μόνον το έπλον θ' άποφασίση περί της Μ. Ασίας.—Πάντες ήρωμείωσ οι συντρέξουν τον άγωνα

Ανοχώσθων εις Κοσταντινουπόλεωσ άποσ παρμειαν έπ' άρτίλωσ, ο πρόδρομος της εν Λονδίνο συσταθείσ Έπιτροπής της Έθνικής Αμνησ στρατηγού. Φραντζές άπέστειλε προς την ήμερησίδα «Πρόδοσ» την κατωτίωσ επιστολήν:

«Συμφορώνσ προς την ύπόστρον την όποιαν εάσ έδωσ, μόλις σήμερα παρμεινήσ της άνοχώσισ; μου εκ της πεφρονησ της ταύτης πόλεωσ, κοσσοφώνω να ούσ διακομίσωσ τάς άντιλήμασ μου εις τά του έθνοσκούσ ζητήματα. Και ίδωθ αυτα.

«Είς και μόνος εις και πρέπει να εις έσομωσ ο άντικαμεινός πάντων των Έλλήνων άσολος: Η άποφρονησ του κινώσιν, τον όποιον διατρέχει ή ζωή και ή έλευθερία όλων των άπελευθέρωσθέντων εν Μ. Ασία λαών, άν ούτοι έκπαύθουν, έν' ομοσθήσεσ ίγρησείσ έστα, θά τον Τούρκικόν ζυγόν. Ομοσθήσεσ περί όλων των λαών και δι μόνον όπεσ τον Έλλήνων και χριστιανών, καθ' όσον ές Ισού άρκαι να μη ένδιαφρονησ ή κληθείσ των Μουσουλμάνωσ των Τουρκικών πληθυσμών, των όκοιων ή τύχη θά ενε άσφαλείσ όμοία της έν

χριστιανών, άν ποτέ ούτοι έπανηόρητο υπό την Τουρκικήν διοίκησιν. Η αντίληψη αυτή ενε στοιμώδης παντός άνθρώπου καθήκον και ιδιαιτέρα ήμων τον Έλλήνων ύποφρονησ, ως όντων έντολοδόχων της Αδούσεσ προς προσιπαιαν του πολιτισμύ.

«Ο άγων προς άπόκομιν του άνω κινώσιν ενε καθαρώς στρατιωτικός και ός τοιοούτον πρέπει μόνον να τον δεσφρονησ και να έντεινωμεν τας δύναμασ μας. Θά ήρω έσχατη πλάνη να σπρηχθώμεν εις πολιτικώσ ενεργείας και να έντεινωμεν ταύτασ άφρονησ τάς στρατιωτικώσ μασ δύναμασ άνευ έπισημώσ ή χαλαρώσ έναχομησ ταύτασ. Όσον πολυμύοι και άν ενε οι έξοθεν ύποσφρονησείσ, όσον και άν μαεσ κρατούσιν ήθικώσ, το όπλον μόνον θά άποφρονησ εν Μ. Ασία άν θά κηροσκήσθη το πνεύμα της Ασίας ή της Ευρώπησ.

Σύμφορησ

«Κατοφρονησ του χαρακτήροσ του άγώνος; έρχεται ήδη το ζήτημα της διεξαγωγής αυτου. Ο άγων πρέπει να έπιδοθή την συντηρήσ του Κεραλικού στρατού, ο όποιος άντιπροσέπειται του πνεύμα της Ασίας, το πνεύμα του άπολυταρχισμύ, της άσφαλείσ προς την ζωην, την τιμήν και την ιδιοκτησίαν.

«Διά να κωπορωθώσ όμοσ; τούτο, πρέπει πάντοσ οι Έλλήνας, άφοψ οι άλλωσ Εδφονησ δέν θιναίνεσ, να κατέδωσιν άναπολι εις τον άγωνα. Πρέπει να λήψουν αι άντιλήμασ, καθ' ό; οι μιν είναι

